

TEATR WIELKI W ŁODZI

Cyfrowe Muzeum Teatru Wielkiego w Łodzi

Cinderella
KOPCIUSZEK

Teatr Wielki
w Łodzi

dyrektor naczelny: Marek Szyjko
zastępca dyrektora ds. muzycznych: Tadeusz Kozłowski

Cinderella

KOPCIUSZEK

balet do muzyki Gioacchina Rossiniego

libretto na podstawie baśni
Charlesa Perraulta - GIORGIO MADIA

prapremiera - 12 maja 2007 roku

GIORGIO MADIA

INSCENIZACJA I CHOREOGRAFIA

Choreograf, tancerz, pedagog. Urodził się w Mediolanie i tam w 1984 roku ukończył szkołę baletową przy Teatro alla Scala, również na tej scenie odbył się jego debiut. Później kolejno był: solistą w Baletcie XX Wieku Maurice'a Bédarta, solistą w Bédart Ballet Lausanne, solistą w Pennsylvania Ballet i Milwaukee Ballet. Podczas tournée po Europie, Azji, obu Amerykach i Australii występował w spektaklu zatytułowanym „Nurejew i przyjaciele”, gdzie tańczył między innymi w duecie z samym Rudolfem Nurejewem. W latach 1990-1992 był solistą San Francisco Ballet, następnie: pierwszym tancerzem Pennsylvania Ballet, pierwszym tancerzem Aterbaletto i solistą Zurich Ballett. W roku 1997 zakończył karierę tancerza i został pedagogiem oraz baletmistrzem Baletto di Toscana. Później pełnił funkcje maître de ballet i asystenta choreografa w Berlin Ballett przy Komische Oper oraz dyrektora artystycznego baletu Teatru Wielkiego w Łodzi. Giorgio Madia zatańczył w ponad 90. baletach, współpracował z najznakomitszymi choreografami, takimi jak: Merce Cunningham, Alicia Alonso, William Forsythe, Josef Russillo, Richard Tunner, Glen Tetley, David Bintley, Hans van Manen, Roland Petit. Prowadził także klasy mistrzowskie na uniwersytecie i w college'ach w Luizjanie i Kolorado i współpracował z Augsburg Theater Ballett, Portugal National Ballet, Spain National Ballet. Giorgio Madia stworzył wiele choreografii dla różnych zespołów. Są wśród nich: „Wesoła wdówka” dla Opery w Zurychu, „Stück” dla Zuercher Ballett, „Per un bacio”, zaprezentowana na Międzynarodowym Festiwalu Muzycznym na Elbie, „Bolero”, „Umierający łabędź” oraz „Giuseppe” (autorskie fragmenty) dla Teatru Wielkiego w Łodzi. Jest także twórcą przedstawień (reżyseria i choreografia): „Księżniczka czardasza”, „Giuditta”, „Hrabina Marica” „Wesoła wdówka” i „Hrabia Luksemburg”. Z utworzonym przez siebie zespołem baletowym przy Volksoper w Wiedniu zrealizował z wielkim sukcesem dwa pełnospektaklowe balety: „Nudo” i „Alice”, w których w pełni ujawnił swój indywidualny styl choreograficzny, a z zespołem Volksoper w Wiedniu – swoje wersje operetek: „Boccacio”, „Noc w Wenecji”, „Wiedeńska krew”. W 2006 roku zrealizował w Teatrze Wielkim w Łodzi własną wersję choreograficzną „Śpiącej królowej”, wyróżnioną Złotą Maską - nagrodą krytyków.

CORDELIA MATTHES

DEKORACJE I KOSTIUMY

Swoje zainteresowania plastyczne Artystka rozwinęła zaraz po maturze w 1988 roku praktykami w pracowni scenograficznej Deutschen Staatsoper w Berlinie u profesora Wilfrieda Werza.

W 1990 roku rozpoczęła studia scenografii i kostiumologii w Akademii Sztuk Pięknych w Berlinie i w Institut del Teatre w Barcelonie. Dyplom z wyróżnieniem uzyskała w 1997 roku, a następnie odbyła staż mistrzowski w berlińskiej Akademii Sztuk Pięknych.

W latach 1992 – 1999 Cordelia Matthes była asystentką takich scenografów, jak m.in.: Robert Wilson, Volker Pfüller, Peter Schubert w Staatsoper w Berlinie, Volksoper w Wiedniu i Teatro Comunale we Florencji.

Swoje prace realizowała także w teatrach w: Augsburgu, Lubece, Kassel i Bielefeld, a wśród wykonanych scenografii najważniejsze to: „Wesele Figara” Mozarta (Augsburg), „Giannici Schicchi” Pucciniego (Wiedeń), „Gasparone” Millöckera (Freiburg), „Fidelio” Beethovena (Hildesheim), „Rigoletto” Verdiego (Oldenburg), „Simon Boccanegra” Verdiego (Berlin), „Włoszka w Algierze” Rossiniego (Kassel) i „Joanna d'Arc na stosie” Honeggera (Kassel). Z Giorgio Madią zrealizowała w Volksoper w Wiedniu „Alice” z muzyką Nino Roty i w Kammeroper w Wiedniu – „Fats Waller”.

REALIZATORZY

inscenizacja i choreografia
dekoracje i kostiumy
współpraca scenograficzna
realizacja światła

GIORGIO MADIA
CORDELIA MATTHES
BRIGIT KOFMEL
JERZY STACHOWIAK

kierownik baletu
koordynator pracy baletu
inspektor baletu
pedagodzy i asystenci choreografa

Anna Krzyśków
Jarosław Biernacki
Krzysztof Pabjańczyk
Anna Fronczek-Lewandowska
Vadim Domark

akompaniator baletu
asystentka scenografa
inspicjent

Elżbieta Bruc
Elżbieta Panek
Anna Krzemińska

Foto: Michael Hübner

OBSADA

Cinderella MONIKA MACIEJEWSKA • JULIA SADOWSKA

Książę GINTAUTAS POTOCKAS • PIOTR RATAJEWSKI

Siostra I ALEKSANDER MIEDWIEDIEW

Siostra II JERZY GĘSIKOWSKI

Macocha MARIUSZ CABAN • ADAM GRABARCZYK

Wróżka BEATA BROŻEK • AGATA JANKOWSKA

Lokaje WOJCIECH DOMAGAŁA • JAN LUKASIEWICZ
KRZYSZTOF PABJAŃCZYK • NAZAR BOTSIY

SOLIŚCI • KORYFEJE • ZESPÓŁ BALETOWY

Teatru Wielkiego w Łodzi

Uczniowie Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej im. F. Parnella w Łodzi

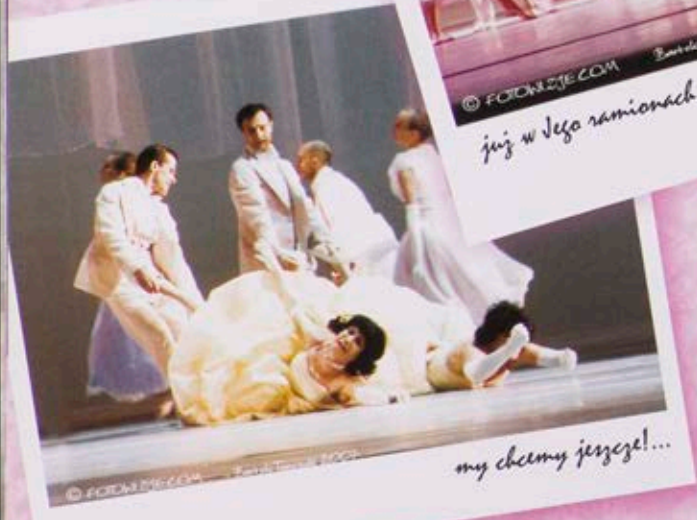
w drodze na bal...

pierwsze "ach!"...

już w jego ramionach...

my chcemy jeszcze!...

chwile uniesienia...

Baśń może być postrzegana inaczej niż tylko fascynująca opowieść - może być cennym źródłem, dzięki któremu jest możliwe odkrywanie całej gamy cech antropomorficznych, społecznych czy kulturowych.

Może być też źródłem odnajdywania w tych cechach różnic dzielących świat, grupę, kraj czy sposób życia.

Dzięki sugestii i magii słowa baśni możemy wniknąć na chwilę w życie codzienne jakiegoś świata - wioski, czy społeczności, a wówczas natknięcie się na wspomniane różnice często budzi zaskoczenie...

Moja historia o Kopciuszkę nawiązuje oczywiście do poprzednich wersji bajki, ale przefiltrowana jest przez moją kulturę, moją epokę i moją wyobraźnię. Przeniesiona jest w „bezczasowy okres”, z pewnymi akcentami z epoki romantycznej, jaką był okres powojenny: okres odrodzenia marzeń, nadziei i optymizmu. Między innymi z tego powodu nie wybrałem muzyki Prokofiewa, która pełna jest surowej i złowrogiej melancholii, obcej mojej wizji tego motywu. Bo baśń ta, w mojej kulturze ma odczuwalne wpływy „Cinderelli” według Walta Disneya, a więc zachowuje głównie pozytywne wymiary życia: pogodę ducha w biedzie, wyzwolenie się dzięki pracy, walkę dobra ze złem, nadzieję na przyszłość, wiarę w marzenia i spełnienie się snu w szczęśliwym zakończeniu...

Giorgio Armani

„JOWISZ MUZYKI” - OSTATNI Z KLASYKÓW

„... Po śmierci Napoleona znalazł się drugi człowiek, o którym mówi się co dzień w Moskwie i w Neapolu, w Londynie i w Wiedniu, w Paryżu i w Kalkucie. Granicami sławy tego człowieka są granice cywilizacji, a ma on zaledwie trzydzieści dwa lata...”

Stendhal

Gdyby Rossini napisał w życiu tylko Cyrulika sewilskiego – tym jednym dziełem zapewniłby sobie nieśmiertelność; gdyby jednak opery tej w ogóle nie napisał – wpływ jego na losy europejskiego teatru muzycznego i jego pozycja historyczna uległyby niewielkiej zmianie. Niewątpliwie talent i temperament Rossiniego objawiły się najpełniej w operze komicznej (sam on zresztą był tego w pełni świadomy), ale błędem byłoby utrzymywać, że poza tą dziedziną Rossini, jako artysta, nie miał już nic do powiedzenia. Haydn osiągnął szczyt swej twórczości w symfoniach i kwartetach, co jednak nie upoważnia do lekceważenia jego oratoriów, mszy i oper. Schumann zabłysnął pełnią geniuszu w utworach fortepianowych, ale i jego pieśni, muzyka kameralna i symfoniczna mają wielkie, trwałe wartości. Verdi czuł się lepiej na terenie opery poważnej niż komicznej, ale nikt z tego powodu nie kwestionuje wartości jego *Falstaffa*. Dlaczegoż więc Rossiniego utożsamia się z operą komiczną lub, idąc jeszcze dalej, formułuje się twierdzenie w rodzaju: „Rossini to Cyrulik?” Czyż jest możliwe, aby triumfy, jakich przed nim nie zaznał żaden muzyk, zawdzięczał Rossini jedynie temu, że potrafił bawić? Czyż jest możliwe, aby tacy arystokraci ducha, jak Goethe, Schopenhauer, Hegel, Byron, Leopardi, Balzac,

Stendhal, Heine i inni, uznawali w nim rodzaj trefnisia muzycznego Europy? Wśród 38 oper Rossiniego aż 24 ma tematykę poważną, a tylko 14 – komiczną. Operą poważną (*Demetriusz i Polibiusz*) Rossini rozpoczął swą twórczość na polu teatru muzycznego i operą poważną (*Wilhelm Tell*) ją zakończył. Za życia Rossiniego znajdowało się w obiegu teatralnym więcej jego oper poważnych niż komicznych, a popularność *Tankreda* czy *Semiramidy* bynajmniej nie ustępowała popularności *Cyrulika*. Wagner w rozmowie z Rossinim ani słowem nie wspominał o *Cyruliku* lub innej operze komicznej, a składał hołd jako autorowi *Otella*, *Mojżesza*, *Tella* i *Stabat Mater*. Jeśli Meyerbeer określał Rossiniego jako „Jowisza muzyki”, Bellini jako tytana, a Bizet jako największego muzyka obok Mozarta, to na pewno Rossini dał swojej epoce coś więcej niż tylko miłą zabawę. Był on niemal dyktatorem europejskiego teatru muzycznego pierwszej połowy XIX wieku i na tym terenie dominował, podobnie jak Beethoven na polu muzyki

Foto: Oskar Wójcik

Fot. Christel van Zuijlen

symfonicznej i kameralnej, Schubert – pieśni, Paganini – muzyki skrzypcowej, a Chopin – muzyki fortepianowej. Znalazł jednego tylko godnego siebie rywala: Karola Marię Webera, który jednak, choć mógł z nim mierzyć się pod względem indywidualności artystycznej, nie mógł w żadnym wypadku rywalizować pod względem wpływu na losy europejskiego teatru muzycznego swojej epoki. Najczęściej zarzuca się Rossiniemu kult wirtuozostwa wokalnego. Nie Rossini był twórcą owego wirtuozostwa, lecz

odziedziczył je po szkole neapolitańskiej. Prawda, że jego niemieccy czy francuscy koledzy pisali partie wokalne w sposób mniej wirtuozowski, lecz w dużej mierze ze względów ... od nich niezależnych. Śpiewacy włoscy dysponowali bez porównania lepszym materiałem głosowym i techniką wokalną niż niemieccy i francuscy. Owa wyższość musiała mieć swój wpływ na opracowywanie partii wokalnych, kompozytor bowiem musi się liczyć z możliwościami wykonawców, dla których dany utwór przeznacza. *Dobry śpiewak – oświadczył w roku 1851 – powinien być tylko sumiennym wykonawcą idei kompozytora, próbując przedstawić ją w sposób najbardziej dokładny i jasny...* Tylko kompozytor i poeta mają prawo uważać się za twórców.

Wagner już po rozmowie z Rossinim zarzucił twórcy *Wilhelma Tella*, iż nie traktował on swej sztuki jak religii. Traktowanie muzyki jak religii

spotykamy jedynie u romantyków (a i to nie u wszystkich). W innych epokach, nie wyłączając dzisiejszej, kompozytor traktuje muzykę tylko jako ucziwie i solidnie wykonywane rzemiosło. Tak zwłaszcza pojmowali muzykę klasycy, a Rossini uważał się za „ostatniego z klasyków”. Z klasykami łączy go nie tylko prostota i jasność wypowiedzi oraz troska o staranność formy, ale i traktowanie muzyki jako sztuki samowystarczalnej, działającej na słuchacza przede wszystkim pięknym dźwiękiem.

Gluck oświadczył, że komponując stara się zapomnieć, iż jest muzykiem, a dąży do tego, aby być raczej poetą i malarzem. Rossini jest przede wszystkim muzykiem. Wypowiada w swych dziełach całą gamę najrozmaitszych uczuć i nastrojów, maluje najróżnorodniejsze sytuacje i charaktery, nie zapomina jednak nigdy o kanonach piękna muzycznego. Ważne jest dla niego, co postacie na scenie śpiewają. Umiar, równowaga między treścią a formą, powściągliwość w traktowaniu wszystkich tematów i problemów, bez uszczerbku dla szczerości i naturalności wypowiedzi – to zasadnicze cechy łączące go z klasykami. W jednym z listów Mozart pisze: *Podobnie jak namiętność, jakkolwiek byłaby gwałtowna, nigdy nie powinna przekroczyć granic dobrego smaku, tak i muzyka, nawet w najstraszliwszej*

sytuacji, nie powinna nigdy obrażać ucha, ale i wtedy jeszcze je urzekać, słowem – pozostać zawsze muzyką.

Słowa te w całej pełni dadzą się zastosować do estetyki Rossiniego.

Wiarosław Sandelewski
„Rossini” PWM Kraków, 1968
(przedruk za zgodą wydawcy)

MAŁA KRONIKA ŻYCIA I TWÓRCZOŚCI GIOACCHINA ROSSINIEGO

1792 29 lutego w Pesaro (Włochy, prowincja Marche) przyszedł na świat Gioacchino Rossini, syn miejskiego trębacza oraz Anny Guidarini, córki pisarza.

1799-1803 Wskutek uwięzienia Rossiniego (ojca), żona wraz z synem wędruje przez kilka miesięcy, występując jako śpiewaczka na różnych scenach

prowinjonalnych. W tym czasie Gioacchino pobiera początki nauki muzyki, występując też w różnych chórach w Lugo i Bolonii.

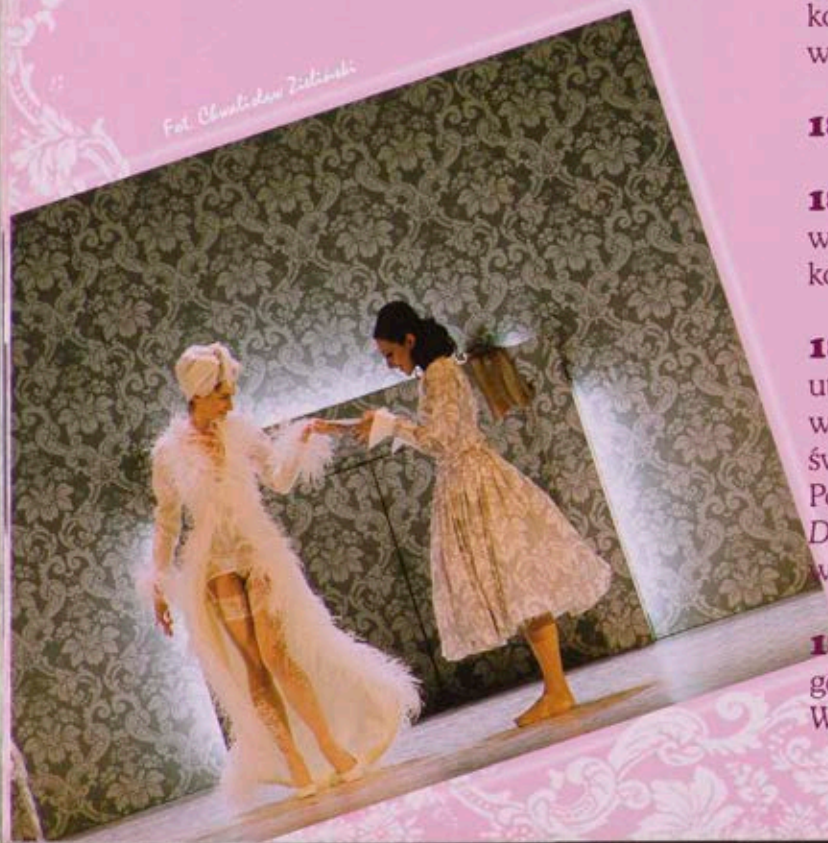
1804 Rossini kontynuuje naukę śpiewu i fortepianu w Bolonii pod kierunkiem śpiewaka Angelo Teseiego, później uczy się u kanonika Giuseppe Malerbiego. W tym czasie próbuje sił jako śpiewak oraz korepetytor solistów i chóru w prowincjonalnych teatrach operowych.

1806 Rossini kończy naukę u Malerbiego.

1807 Wstępuje do Liceo Filharmonico w Bolonii, gdzie rozpoczyna naukę kompozycji pod kierunkiem Mattei.

1806-1809 Pierwsze wykonanie utworów kościelnych (m.in. Msza wykonana w Rawennie) oraz kompozycji świeckich wokalnych i instrumentalnych. Powstanie pierwszej opery Rossiniego *Demetriusz i Polibiusz* (wystawionej w Rzymie w roku 1812).

1810 Wyjazdy Rossiniego do Wenecji, gdzie teatr San Mosè wystawia jego operę *Weksel małżeński*.

1811 Występy Rossiniego w charakterze dyrygenta własnych i obcych utworów estradowych. Teatr del Corso w Bolonii wystawia jego operę komiczną *Dziwaczne nieporozumienie*.

1812 Teatry w Rzymie, Wenecji, Mediolanie i Farrarze wystawiają 5 oper Rossiniego oraz oratorium *Cyrus w Babilonie*.

1813-1814 Powstaje pięć dalszych oper Rossiniego, wśród nich opera poważna *Tankred w Syrakuzach* oraz opera komiczna *Włoszka w Algierze*. Nazwisko kompozytora staje się we Włoszech głośnie.

1815 Rossini opuszcza Bolonię, zaangażowany przez wybitnego przedsiębiorcę teatralnego Dominika Barbaję, jako kierownik muzyczny teatrów w San Carlo i del Fondo w Neapolu.

Jego opera *Elżbieta, królowa Anglii* zostaje w Neapolu przyjęta z wielkim uznaniem.

Kompozytor poznaje swoją pierwszą żonę, znakomitą śpiewaczkę Izabelę Colbran.

26 grudnia Rossini podpisuje kontrakt na skomponowanie opery komicznej *Almaviva* czyli *Daremna przezorność* (*Cyrulik sewilski*).

1816 W rzymskim teatrze Argentina odbywa się 6 lutego prapremiera *Cyrulika sewilskiego*.

Pierwsze jego przedstawienie spotyka niepowodzenie, dalsze jednak budzą entuzjazm słuchaczy. Duży sukces przynoszą też kompozytorowi dwie inne opery wystawione w tym roku: *Otello* i *Gazeta*.

1817 Wielkie powodzenie osiągają dwie nowe opery Rossiniego: *Kopciuszek* i *Sroka złodziejka*.

1819 Wystawiona w Neapolu opera *Dziewica z jeziora* zostaje początkowo przyjęta bardzo chłodno, później jednak zdobywa duże uznanie.

1821 Rossini poślubia w Bolonii Izabelę Colbran i opuszcza wraz z nią Włochy, powołany przez operę cesarską w Wiedniu.

1822 Entuzjastyczne przyjęcie w Wiedniu. Odwiedziny Rossiniego u Beethovena. W drugiej połowie roku przebywa Rossini przez krótki czas w Bolonii, a potem zatrzymuje się dłużej

w Weronie, gdzie wystawia swoje kompozycje (kantaty), związane z odbywającym się tam kongresem politycznym.

1823 Duże powodzenie opery *Semiramida*, wystawionej w Wenecji. W październiku zostaje Rossini wraz z żoną zaangażowany przez Teatr Włoski w Londynie. Jadąc do Anglii zatrzymuje się w Paryżu, przyjmowany tam entuzjastycznie.

1824 W teatrze w Londynie Rossini wystawia kilka swoich dawniejszych oper. Komponuje też mniejsze utwory związane tematami z Anglią. W listopadzie opuszcza Londyn i obejmuje stanowisko dyrektora muzycznego Teatru Włoskiego w Paryżu.

Foto: Michael Heringford

1826 17 października Rossini obejmuje kierownictwo Wielkiej Opery w Paryżu. Dokonuje w tym czasie przeróbek dwóch swoich dawniejszych oper (*Zdobycie Koryntu* i *Mojżesz*) i wystawia je na powierzonej sobie scenie.

1829 3 sierpnia odbywa się prapremiera *Wilhelma Tella*. Zaraz potem Rossini rezygnuje ze stanowiska kierownika opery, wyjeżdża z Paryża i osiada w Bolonii.

1831 Rossini odbywa szereg podróży, m.in. do Hiszpanii, gdzie na prośbę pralata don F.de Varela pisze w Madrycie *Stabat Mater* (wersja pierwotna, niepełna), po czym udaje się do Paryża, gdzie pozostaje przez kilka lat.

1835 Powstaje mały zbiór arii i duetów pt. *Wieczory muzyczne*, napisane do tekstów Metastazja i hr. Pepolego. W tomie tym znajduje się słynna *Tarantella* (*La Danza*).

1836 Podróż Rossiniego w towarzystwie bankiera Rotschilda do Belgii i Nadrenii. W tym samym roku kompozytor powraca do Włoch. Początkowo zatrzymuje się w Mediolanie, potem osiada w Bolonii, gdzie pozostaje do 1848 roku. Pierwszym jego zajęciem w tym mieście jest

reorganizacja znajdującego się wtedy w stanie upadku Liceo Filharmonico, szkoły, do której sam w młodości uczęszczał.

1842 Wystawione w Paryżu w dniu 7 stycznia dzieło Rossiniego *Stabat Mater* (w drugiej redakcji) odnosi wielki sukces.

1846 28 kwietnia Rossini opuszcza Paryż i przenosi się do Florencji, gdzie pozostaje przez 7 lat. W okresie tym komponuje niewiele, czego przyczyną jest wyczerpanie nerwowe.

1855 Wskutek pogorszenia się stanu zdrowia dnia 26 kwietnia Rossini wyjeżdża do Paryża, aby przeprowadzić tam kurację. Osiada na przedmieściu Passy. Rozpoczyna się długoletni okres niemal całkowitej bezczynności artystycznej kompozytora.

1868 Powstaje ostatnia kompozycja Rossiniego, „fanfara” pt. *Korona Włoch*, poświęcona królowi Wiktorowi Emanuelowi II. W dniu 12 lutego odbywa się w Paryżu 500. przedstawienie *Wilhelma Tella*, co staje się okazją do wielkich uroczystości na cześć kompozytora.

Jesienią Rossini zapada na zapalenie płuc; mimo nadzwyczaj troskliwej opieki

lekarskiej umiera w dniu 13 listopada. Zwłoki jego pochowano na paryskim cmentarzu Père Lachaise; w roku 1887 przewieziono je uroczyście do Włoch i złożono w kościele Santa Croce we Florencji.

na podstawie: W. Poźniak
„Cyrulik sewilski G. Rossiniego”
PWM Kraków, 1957

dla M.

Z mroku tajemnic kurtyny
zstąpiła słońca promieniem.

Z nut życia poczętymi
powiła rytmu taniec.

W dłoniach tuląc obłok,
z jeziora tęsknot
zakłęła brzask w zachwyty.

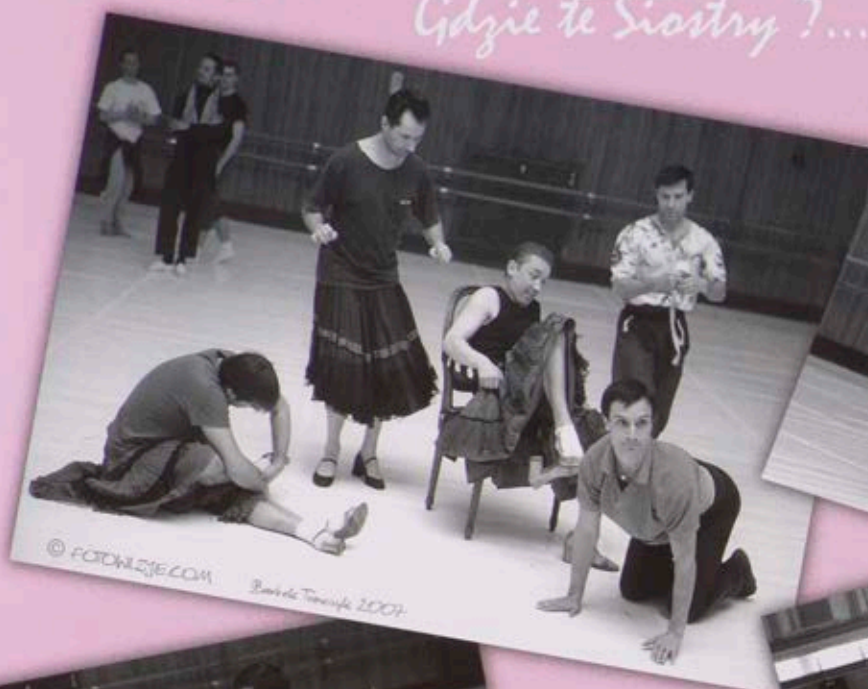
By ujrzeć wreszcie
w gwiazdach
zamkniętych oczu,
oceany marzeń.

I wyczarować na koniec
ulgę spełnień,
której lekkość
unoszą ją
ku planetom
zakochanych spojrzeń.
Bez końca.

TOMASZ SOBIECH

Gdzie te Siostry?...

i Macocha?...

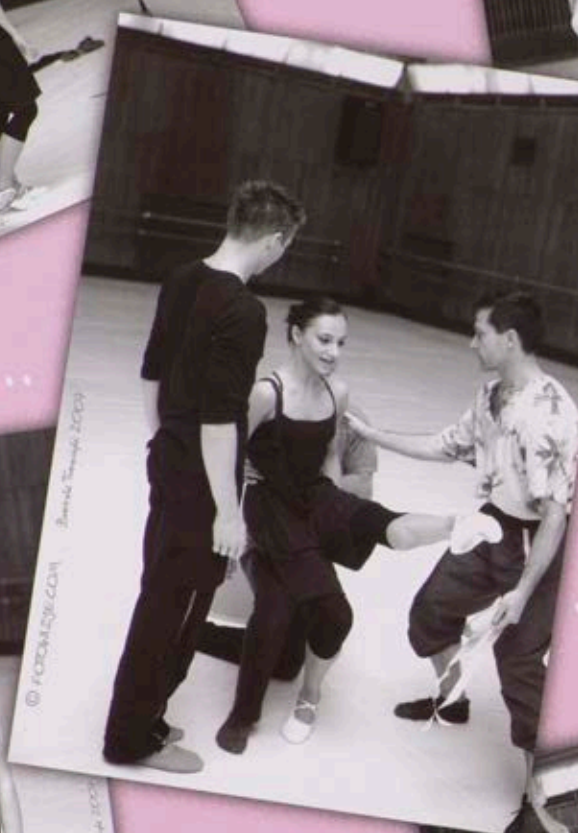

Oto i one ...
w pełnej krasie!!!
😊

Czy to Krążek...

... i Kopciuszek?

Tak, to Książę...

i Kapiuszek!!!

Dynamiczna scena baletu?...

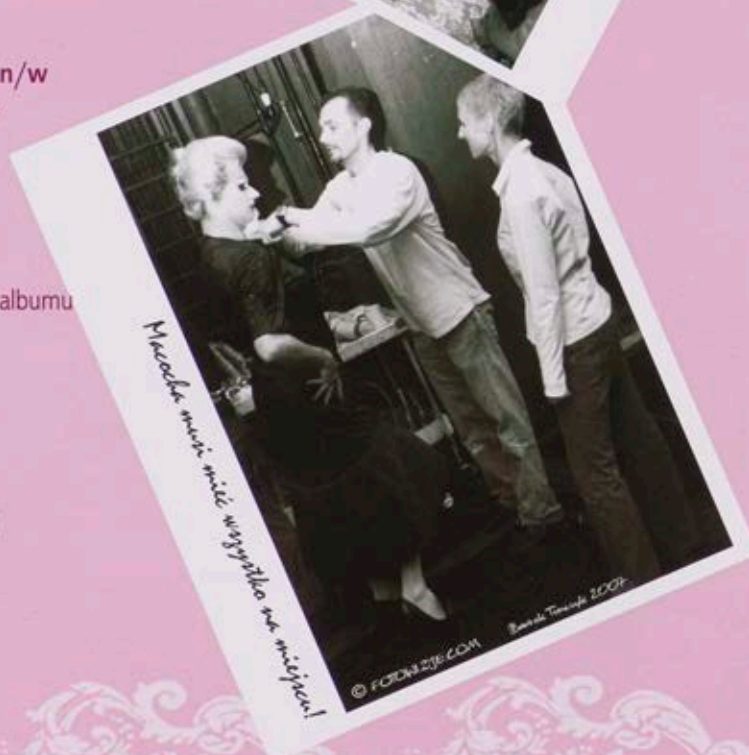
Opatrzności czuwa nad nami...

**W spektaklu wykorzystano fragmenty n/w
kompozycji Gioacchina Rossiniego:**

- Sonata C-dur - Moderato
- Sonata B-dur - Andante
- Sonata G-dur - Andante
- Sonata A-dur - Andante
- Prélude Italien i La candeur française z albumu
Péchés de vieillesse (Grzechy starości)

oraz oper:

- La Cenerentola (Kopciuszek)
- Guillaume Tell (Wilhelm Tell)
- La gazza ladra (Sroka złodziejka)
- Italiana in Algieri (Włoszka w Algierze)
- Otello
- La scala di seta (Jedwabna drabinka)
- Semiramide (Semiramida)
- Il barbiere di Siviglia (Cyrulik sewilski)

Marszałek musi mieć wygostko na miejscu!

© FOTOWIZJE.COM

Barbara Tomiczka 2008

sezon 2006/2007
premiera - 12 maja 2007 roku

redakcja programu	Tomasz Graczyk
projekt i realizacja graficzna	Iwona Marchewka
zdjęcia ze spektakli zdjęcia z prób	Michał Matuszak, Bartek Tomczyk, Chwalisław Zieliński Bartek Tomczyk
wydawca	Teatr Wielki w Łodzi
wydanie drugie programu	12.02.2010 roku
Materiały reklamowe dostarczone przez reklamodawców.	

Teatr Wielki w Łodzi
Instytucja Kultury
Samorządu Województwa Łódzkiego

REWITALIZACJA I REMONT BUDYNKU
TEATRU WIELKIEGO W ŁODZI
Projekt współfinansowany
ze środków Unii Europejskiej

ZPORR
Zintegrowany Program
Operacyjny
Rozwoju Regionalnego

Zakup instrumentów współfinansowany
z Programu Operacyjnego MKiDN
"Rozwój Infrastruktury Kultury
i Szkolnictwa Artystycznego"

ŁÓDŹ

TVP3 Łódź producent wielu uznanych i renomowanych pozycji antenowych zaprasza do współpracy przy realizacji swoich programów.

W zamian za pokrycie części kosztów programu firma Państwa ma szansę zaistnieć na antenie Telewizji jako sponsor.

PROGRAMY PRODUKOWANE PRZEZ TVP3 ŁÓDŹ

Autofan

Biznes po łódzku

Filmowa Encyklopedia Łodzi

FILMmufka

Małe Conieco

Magazyn Kulturalny

Magazyn Sportowy

Na Sygnale

Podaj Cegłę

Prowokacje

Strefa Biznesu

Sygnałek

W zdrowym ciele, zdrowy duch

i inne.

COROCZNA NAGRODA
DLA SPONSORÓW PROGRAMÓW W TVP3 ŁÓDŹ

www.lodz.tvp.pl/reklama

MUZYKA POWAŻNA w Polskim Radiu Łódź

Wieczór Melomana środa, godz. 21.05

- prezentacje nagrań
- nowości płytowe
- retransmisje koncertów

Muzyczne pejzaże środa, godz. 22.05

- reportaże - wydarzenia muzyczne Łodzi i regionu

Wędrowki z Polihymnią Niedziela, godz. 7.30

- magazyn publicystyczny

Lista przebojów muzyki poważnej środa, godz. 20.05

Akademia Muzyczna i jej goście 3 niedziela miesiąca, godz. 17.05

Zaprasza Polskie Radio Łódź

Jesteśmy jedną z najbardziej znanych i cenionych firm w kraju,
należymy do międzynarodowej sieci Interflora.
Zapewniamy kwiaty w każdej ilości i na każdą okazję.
Odległość nie stanowi dla nas żadnych barier.
Dostarczamy je tam, gdzie jesteś Ty
lub bliska Ci osoba.

Jesteśmy z Państwem w chwilach radości i smutku

H. SKRZYDLEWSKA **S**
sieć kwiaciarni

LÓDŹ, UL. DZIEWIARSKA 14, TEL.(042) 672-33-33, 672-30-27, 672-35-09, www.h.skrzydlewska.pl

infolinia: 0800 672 333

GARAŻ WIELOPOZIOMOWY MANHATTAN

**MIESIĘCZNY ABONAMENT
w godzinach 6 - 22
już od 60 zł**

Szczegóły w punkcie obsługi klienta w garażu

ŁÓDŹ, UL. SIENKIEWICZA 113
S.M. "ŚRÓDMIEŚCIE"
TEL. 637-09-12, 636-82-68, 636-79-89

Oplaty godzinowe :

- * pierwsza godzina - 2,00 zł
- * kolejne - 2,00 zł
- * doba - 24,00 zł

CENNIK

Abonament miesięczny

- * dla Członków S.M. "Śródmieście" - 132,00 zł
- * dla instytucji oraz osób fizycznych z zewnątrz - 185,00 zł
- * miejsce stałe - 250,00 zł

Idczak

Autoryzowany dealer VW

Łódź, ul. Przybyszewskiego 176/178,
tel. (042) 677 17 17, fax (042) 677 17 01
E-mail: salon.vw.lodz@idczak.pl

Zgierz k. Łodzi, ul. Lipowa 11a,
tel. (042) 716 69 96, fax (042) 716 11 22
E-mail: salon.vw.audi.zgierz@idczak.pl

www.idczak.pl

Infolinia: 0 800 160 002 (koszt połączenia - odpłatny jak za jednostkę taryfikacyjną połączenia lokalnego)

Podczas drogi na szczyt,
musisz mądrze rozkładać siły

Jazdy próbne modelami
A2, A3, A4, A6, A8.

Idczak

ul. Przybyszewskiego 176/178
93-120 Łódź
tel. (42) 677 17 07
www.idczak.audi.pl

Idczak

TEATR WIELKI W ŁODZI
pl. Dąbrowskiego
90-249 Łódź
tel. (042) 633 99 60
fax (042) 631 95 52
e-mail: teatr@teatr-wielki.lodz.pl
<http://www.teatr-wielki.lodz.pl>

REZERWACJA I SPRZEDAŻ BILETÓW
KASA BILETOWA
od wtorku do soboty: 12.00–19.00
niedziele i święta (gdy grane jest przedstawienie): 15.00–19.00
telefony: (042) 633 77 77

BIURO OBSŁUGI WIDZÓW
od poniedziałku do piątku: 10.00–16.00
telefony: (042) 633 31 86, (042) 633 99 60 wewn. 120, 122
telefon/fax: (042) 639 87 49
e-mail: widz@teatr-wielki.lodz.pl

